

בש"פ 4996/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4996/17

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. לפניי בקשה למתן ארכה להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 1.3.2017.

פסק הדין ניתן בערעור שהגיש המבקש על פסק דין של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו בו הורשע המבקש במעשה מגונה ובהטרדה מינית, ובגין כך הושת עליו עונש של חמישה חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, פסילתו מלהחזיק רשיון נהיגה לרכב ציבורי למשך שניים-עשר חודשים, וכן עונשי מאסר מותנים ופיצוי לנפגעת העבירה. המבקש השיג תחילה על הכרעת הדין ועל גזר הדין, אך נוכח הערות והמלצת השופטים חזר בו מן הערעור על הכרעת הדין. אשר לערעור על גזר הדין - קיבלו הצדדים את המלצת מותב השופטים ונתנו הסכמתם לכך שבפסק הדין ייקבע כי תקופת המאסר, אשר תרוצה בעבודות שירות, תופחת לארבעה חודשים, ותקופת פסילתו של המבקש מלהחזיק רשיון נהיגה תופחת לתשעה חודשים (מיום מתן גזר הדין בבית משפט השלום).

המועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין חלף ביום 18.4.2017, והבקשה שלפניי הוגשה ביום

עמוד 1

20.6.2017, דהיינו כחודשיים לאחר חלוף המועד להגשת ההליך.

בבקשה נטען כי בשל "מחלוקות מהותיות" בין מבקש לבין באת-כוחו "והמתנה לתשובותיה" - "חמק מידיעתו" המועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין. כן טוען המבקש כי המועד להגשת ההליך הערעורי לא היה ידוע לו, וכי עורך דינו הנוכחי נטל עליו את הייצוג ביום 4.6.2017. לענין סיכויי ההליך טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי לא נתן בפסק הדין משקל מספק לנסיבותיו האישיות (למצבו הרפואי, הכלכלי והמשפחתי) וכי היה עליו להקל בעונשו במידה נוספת.

להשלמת התמונה אציין כי בפסק דינו של בית המשפט המחוזי נקבע כי המבקש יתחיל את עבודות השירות ביום 9.5.2017, וכי הארכה להגשת ההליך הערעורי התבקשה עד ליום 11.7.2017. רק ביום 27.6.2017 הגיש המבקש הודעה (אשר התקבלה לרישום והועברה לטיפול היום) בה הודיע כי הוא צפוי להתחיל את עבודות השירות ביום 29.6.2017. נוכח הודעה זו ולאחר בדיקה נמצא כי המבקש הגיש בבית משפט זה ביום 30.4.2017 בקשה לעיכוב ביצוע עבודות השירות, וביום 7.5.2017 אכן עוכב ביצוע המאסר בדרך של עבודות שירות עד ליום 29.6.2017.

2. לאחר שעיינתי בבקשה ובכל החומר שבתיק ושקלתי בדבר, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה.

אמת המידה אשר על פיה נבחנת בקשה למתן ארכה להגשת הליך ערעורי פלילי - "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור - אמנם מקלה מזו הנוהגת עימנו בבקשות ארכה להגשת הליכים אזרחיים ומנהליים (ראו [אגבריה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.8.2014) (להלן: עניין אגבריה)]). יחד עם זאת, אין בכך כדי לסטות מן הכלל לפיו גם בהליכים פליליים יש להקפיד על הגשת הליך ערעורי במועד, וזאת נוכח עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול להימשכות הליכים כמו גם האינטרס של הצד שכנגד ושל הציבור בכללותו לחיזוק הוודאות והיציבות המשפטית. בהתאם נפסק כי ארכה לא תינתן כדרך שבשגרה, וכי בבחינת קיומו של "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור בהגשת ההליך יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; את מהות ההליך העיקרי ואת סיכויי הלכאוריים. יודגש בהקשר זה כי אין מדובר ב"רשימה סגורה" של שיקולים וכי כל מקרה ראוי לו להיבחן לגופו על יסוד הנסיבות הקונקרטיות הרלבנטיות (ראו עניין אגבריה לעיל, והאסמכתאות המובאות שם).

בענייננו הבקשה הוגשה כחודשיים לאחר שהמועד להגשת ההליך חלף, כך שמשך האיחור משמעותי. ההסבר שסיפק המבקש לאיחור זה רחוק לטעמי מלהניח את הדעת. המבקש - אשר אף לא צירף לבקשתו תצהיר לתמיכה בעובדות הנטענות בה - טוען כי המתין "לתשובות" מבאת כוחו, כי לא ידע מהו פרק הזמן להגשת ההליך, וכי זה "חמק" ממנו. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי המבקש פעל בשקידה המתבקשת לבירור פרק הזמן הקבוע בדין להגשת ההליך הערעורי וכי בירר נתון זה עם באת-כוחו בהליך קמא או עם מאן דהוא אחר. עוד לא הובהר מדוע רק ביום 4.6.2017 סוכם על ייצוגו בידי בא-כוחו הנוכחי, וקשה להתעלם גם מכך שגם ממועד נטילת הייצוג ועד למועד הגשת הבקשה חלפו כשבועיים וחצי והתבקשה ארכה של כשלושה שבועות נוספים. כן יש ליתן את הדעת לכך שבהחלטה מיום 7.5.2017, אותה לא צירף המבקש לבקשתו הנוכחית, ציין כב' השופט הנדל מפורשות כי אינו מוצא לנכון לדון בשאלת מתן ארכה להגשת הליך ערעורי. דהיינו כבר באותו מועד - אשר חל כשבועיים וחצי לאחר שהמועד להגשת ההליך הערעורי חלף - ידע המבקש (אשר ייצג עצמו באותו מועד) כי הגשת הליך ערעורי כפופה למתן ארכה מתאימה, אך הגיש את בקשתו בעניין רק כשישה שבועות לאחר מכן (ואף לא ציין האם כלל נערכה פניה בעניין לסניגוריה הציבורית, וראו ההחלטה

הנזכרת).

לכל האמור אוסיף כי לאחר עיון בחומר שלפניי ועל פני הדברים נראה כי סיכויי ההליך שהגשתו מתבקשת אינם תומכים אף הם במתן הארכה, שכן ההליך שהגשתו מתבקשת הוא הליך ערעורי "בגלגול שלישי" אשר נראה כי אינו מעורר שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש. בפרט אמורים הדברים בהתחשב בכך שפסק הדין עליו נסב ההליך ניתן בהסכמת הצדדים.

מטעמים אלו איני מוצאת להיעתר למבוקש, והבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשע"ז (28.6.2017).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת